

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษานี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ 2) การติดตามและประเมินผลโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2556 ด้านปฏิบัติการ การเรียนรู้ พฤติกรรมและผลลัพธ์ 3) ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2556 จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ด้านปฏิบัติการ ด้านการเรียนรู้ ด้านพฤติกรรมและด้านผลลัพธ์ และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square test) 4) ปัญหา/อุปสรรคที่พบตามรายหลักสูตร และ 5) ผลจากการสนทนากลุ่มย่อย ปรากฏผลดังตาราง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ

ข้อมูลพื้นฐานของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2551 - 2556 โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ประกอบด้วย เพศ อายุ ศาสนา การศึกษาและอาชีพ สรุปได้ดังนี้

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการ จำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา การศึกษา และอาชีพ

ข้อมูลพื้นฐาน	ร้อยละ (100.0)	จำนวน (คน) (N = 122)
เพศ		
ชาย	52.50	64
หญิง	47.50	58
กลุ่มอายุ (\bar{X} = 29 ปี ; min = 21 ปี ; max = 58 ปี ; SD = 0.780)		
21 - 27 ปี	36.10	44
28 - 30 ปี	38.50	47
31 - 58 ปี	25.40	31

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการ จำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา การศึกษา และอาชีพ (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	ร้อยละ (100.0)	จำนวน (คน) (N = 122)
ศาสนา		
พุทธ	56.60	69
อิสลาม	43.40	53
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า	63.10	77
สูงกว่าปริญญาตรี	36.90	45
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	29.51	36
ครู/อาจารย์	27.05	33
ศิลปินอิสระ	18.85	23
ผู้สนใจทั่วไป	24.59	30

จากตาราง 5 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมโครงการ พบว่า ร้อยละ 52.50 เป็นเพศชายส่วนที่เหลือเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 47.50) อายุโดยเฉลี่ย 29 ปี ซึ่งมีอายุสูงสุด คือ 58 ปี และต่ำสุด คือ 21 ปี ทั้งนี้ พบว่า กลุ่มอายุระหว่าง 28 - 30 ปี และ 21 - 27 ปี มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 38.50 และ 36.10 ส่วนศาสนาที่นับถือ พบว่า เป็นผู้ที่นับถือศาสนาพุทธในสัดส่วนมากกว่าอิสลาม คือ ร้อยละ 56.60 และ 43.40 ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามีสัดส่วนมากกว่าระดับสูงกว่าปริญญาตรี คือ ร้อยละ 63.10 และ 36.90 เมื่อจำแนกตามกลุ่มอาชีพ พบว่า ร้อยละ 29.51 เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา รองลงมา คือ กลุ่มครู/อาจารย์ (ร้อยละ 27.05) ผู้สนใจทั่วไป (ร้อยละ 24.59) และศิลปินอิสระ (ร้อยละ 18.85)

ตอนที่ 2 การติดตามและประเมินผลโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2556 ด้านปฏิบัติการ การเรียนรู้ พฤติกรรม และผลลัพธ์

2.1 ประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2556 ของผู้เข้าร่วมโครงการในด้านปฏิบัติการ ผลจากการศึกษา ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการด้านปฏิบัติการ

ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการด้านปฏิบัติการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
1. การประชาสัมพันธ์โครงการ	3.28	1.085	ปานกลาง	
2. การลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการ	3.31	1.021	ปานกลาง	
3. สื่อที่ใช้ในกระบวนการจัดอบรม	3.34	1.141	ปานกลาง	
4. วิทยากร	3.58	1.232	มาก	
5. สถานที่เหมาะสมกับการจัดอบรม	3.40	1.147	ปานกลาง	
*N = 122	ภาพรวม	3.35	1.008	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยรวมของผู้เข้าร่วมโครงการในด้านปฏิบัติการหรือความพึงพอใจด้านต่าง ๆ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พึงพอใจในด้านวิทยากร เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะสถานที่เหมาะสมกับการจัดอบรม ($\bar{X} = 3.40$) และสื่อที่ใช้ในกระบวนการจัดอบรม ($\bar{X} = 3.34$) อยู่ในอันดับรองลงมา

2.2 ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2556 ของผู้เข้าร่วมในด้านการเรียนรู้จำแนกตามรายหลักสูตรฝึกอบรม ผลจากการศึกษา ปรากฏดังตาราง 7 - 13

ตาราง 7 ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการด้านการเรียนรู้ หลักสูตรเทคนิคสีน้ำ
(ปี พ.ศ.2551)

ระดับการเรียนรู้ตามรายการหลักสูตรฝึกอบรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
1. ท่านได้เรียนรู้ลักษณะและคุณสมบัติของสีน้ำ	4.44	0.512	มาก	
2. ท่านได้เรียนรู้เทคนิคการเลือกกระดาษสำหรับเขียนภาพสีน้ำ	4.06	0.250	มาก	
3. ท่านได้เรียนรู้วิธีการเลือกสี	3.69	0.479	มาก	
4. ท่านได้เรียนรู้วิธีทำความสะอาดและรักษาอุปกรณ์	3.88	0.342	มาก	
5. ท่านได้เรียนรู้หลักการการจัดนิทรรศการศิลปะ	4.00	0.632	มาก	
6. ท่านได้เรียนรู้การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์	4.13	0.500	มาก	
*N = 16	ภาพรวม	4.06	0.250	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยรวมของผู้เข้าร่วมโครงการในด้านระดับการเรียนรู้ หลักสูตรเทคนิคสีน้ำ อยู่ในระดับมาก มี ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการเรียนรู้ด้านลักษณะ และคุณสมบัติของสีน้ำ เป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมา คือ เรียนรู้การนำเสนอผลงาน สร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.13$) และเรียนรู้หลักการการจัดนิทรรศการศิลปะ ($\bar{X} = 4.00$)

ตาราง 8 ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการด้านการเรียนรู้ หลักสูตรเทคนิควาดเส้นเพื่องาน
สร้างสรรค์ทางศิลปะสู่การจัดนิทรรศการสัญจรและนำเสนอใน ระบบ E-Gallery
(ปี พ.ศ.2552)

ระดับการเรียนรู้ตามรายการหลักสูตรฝึกอบรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
1. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้หลักการสำคัญในการวาดเส้น	3.87	0.846	มาก	
2. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้วิธีการจับดินสอ	3.90	0.870	มาก	
3. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้หลักการมองภาพ	3.84	0.820	มาก	
4. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้การสานเส้นด้วยอุปกรณ์วาดเขียน	4.03	0.706	มาก	
5. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้การร่างภาพ การจัดภาพ การไล่น้ำหนักและ หลักการของน้ำหนักแสงเงา	4.00	0.683	มาก	
6. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้หลักการการจัดนิทรรศการ	3.16	1.485	ปานกลาง	
7. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์	3.55	1.060	มาก	
*N = 31	ภาพรวม	3.81	0.792	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยรวมของผู้เข้าร่วมโครงการในด้านระดับการเรียนรู้ หลักสูตรเทคนิควาดเส้นเพื่องานสร้างสรรค์ทาง ศิลปะสู่การจัดนิทรรศการสัญจรและนำเสนอใน ระบบ E-Gallery อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การเรียนรู้ในด้านการสานเส้นด้วยอุปกรณ์วาดเขียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) การเรียนรู้ การร่างภาพ การจัดภาพ การไล่น้ำหนักและหลักการของน้ำหนักแสงเงา ($\bar{X} = 4.00$) และเรียนรู้วิธีการจับดินสอ ($\bar{X} = 3.90$) อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด คือ การเรียนรู้หลักการจัดนิทรรศการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$)

ตาราง 9 ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการด้านการเรียนรู้ หลักสูตรการสร้างแรงบันดาลใจ และทักษะการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมจากประสบการณ์ของศิลปินแห่งชาติ (ปี พ.ศ.2553)

ระดับการเรียนรู้ตามรายการหลักสูตรฝึกอบรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
1. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้ประสบการณ์ตรงจากศิลปินแห่งชาติ	3.96	0.464	มาก	
2. ผู้เข้าร่วมเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	3.87	0.612	มาก	
3. ผู้เข้าร่วมเข้าใจถึงองค์ประกอบของศิลป์	4.36	0.870	มาก	
4. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้ประวัติและผลงานของศิลปินแห่งชาติ	3.66	0.668	มาก	
5. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้เทคนิคการถ่ายทอดหรือการนำเสนอผลงานของศิลปินแห่งชาติ	3.91	0.974	มาก	
6. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้หลักการจัดนิทรรศการ	4.02	0.642	มาก	
7. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์	4.02	0.489	มาก	
*N = 47	ภาพรวม	3.96	0.359	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยรวมของผู้เข้าร่วมโครงการในด้านระดับการเรียนรู้ หลักสูตรการสร้างแรงบันดาลใจและทักษะการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมจากประสบการณ์ของศิลปินแห่งชาติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งการเรียนรู้ในด้านความเข้าใจถึงองค์ประกอบของศิลป์ เป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 4.36$) รองลงมา คือ เรียนรู้หลักการจัดนิทรรศการ และการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.02 และการเรียนรู้ประสบการณ์ตรงจากศิลปินแห่งชาติ ($\bar{X} = 3.96$) ส่วนค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด คือ การเรียนรู้ประวัติและผลงานของศิลปินแห่งชาติ ($\bar{X} = 3.66$)

ตาราง 10 ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการด้านการเรียนรู้ หลักสูตรการจัดความรู้ทางด้านทัศนศิลป์ระหว่างการศึกษาขั้นพื้นฐานกับระบบอุดมศึกษาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (ปี พ.ศ.2554)

ระดับการเรียนรู้ตามรายการหลักสูตรฝึกอบรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
1. ผู้เข้าร่วมเข้าใจถึงองค์ประกอบของศิลป์	3.55	1.209	มาก	
2. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้สัดส่วนการจัดภาพให้เหมาะสม	3.53	1.023	มาก	
3. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้การเลือกมุม การจัดภาพและการร่างภาพ	3.47	1.023	ปานกลาง	
4. ผู้เข้าร่วมเข้าใจเทคนิคการถ่ายทอดผลงานเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	3.69	0.983	มาก	
5. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้เทคนิคการนำเสนอผลงานและหลักการจัดนิทรรศการ	3.67	0.851	มาก	
6. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์	3.71	0.935	มาก	
*N = 49	ภาพรวม	3.67	0.899	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยรวมของผู้เข้าร่วมโครงการในด้านระดับการเรียนรู้ หลักสูตรการจัดความรู้ทางด้านทัศนศิลป์ระหว่างการศึกษาขั้นพื้นฐานกับระบบอุดมศึกษาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การเรียนรู้ในด้านการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ เป็นอันดับแรก ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมาทุกข้ออยู่ในระดับมาก คือ เข้าใจเทคนิคการถ่ายทอดผลงานเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ($\bar{X} = 3.69$) และได้เรียนรู้เทคนิคการนำเสนอผลงานและหลักการจัดนิทรรศการ ($\bar{X} = 3.67$) ส่วนค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด คือ เรียนรู้การเลือกมุม การจัดภาพและการร่างภาพอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$)

ตาราง 11 ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการด้านการเรียนรู้ หลักสูตรทัศนศิลป์สัจจร
สองถิ่น ทักษิณ - ล้านนา ผสานวัฒนธรรมนำคุณค่าศิลปกรรมสู่การจัดการความรู้
(ปี พ.ศ.2555)

ระดับการเรียนรู้ตามรายการหลักสูตรฝึกอบรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
1. ผู้เข้าร่วม ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมระหว่าง 2 ถิ่น (ทักษิณ - ล้านนา)	4.38	0.752	มาก	
2. ผู้เข้าร่วมสามารถถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมสู่ผลงานสร้างสรรค์ได้	4.12	0.588	มาก	
3. ผู้เข้าร่วมเข้าใจถึงองค์ประกอบของศิลป์	3.77	0.908	มาก	
4. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้การเลือกถ่ายทอดธรรมชาติที่ประทับใจและการแสดงออกทางด้านความคิด ความรู้สึกสู่ผลงานสร้างสรรค์	3.81	0.749	มาก	
5. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้หลักการเลือกมุมและการจัดภาพ	3.85	0.834	มาก	
6. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้หลักการจัดนิทรรศการศิลปะ	3.62	1.098	มาก	
7. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้การนำเสนอผลงาน	3.46	0.508	ปานกลาง	
*N = 26	ภาพรวม	3.88	0.516	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยรวมของผู้เข้าร่วมโครงการในด้านระดับการเรียนรู้ หลักสูตรทัศนศิลป์สัจจรสองถิ่นทักษิณ - ล้านนา ผสานวัฒนธรรมนำคุณค่าศิลปกรรมสู่การจัดการความรู้ อยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การเรียนรู้ในด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมระหว่าง 2 ถิ่น (ทักษิณ - ล้านนา) มีค่ามาก ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมา สามารถถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมสู่ผลงานสร้างสรรค์ได้ ($\bar{X} = 4.12$) และเรียนรู้หลักการเลือกมุมและการจัดภาพ ($\bar{X} = 3.85$) ส่วนค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด คือ เรียนรู้การนำเสนอผลงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$)

ตาราง 12 ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการด้านการเรียนรู้ หลักสูตรการเขียนบทความทางวิชาการและการเผยแพร่ผลงานทางด้านศิลปกรรม (ปี พ.ศ.2556)

ระดับการเรียนรู้ตามรายการหลักสูตรฝึกอบรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้หลักการเขียนบทความวิชาการด้านศิลปกรรม	4.40	0.548	มาก
2. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้วิธีการเผยแพร่ผลงานทางด้านศิลปกรรม	4.20	0.447	มาก
3. ผู้เข้าร่วมสามารถถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจด้านศิลปกรรมสู่บทความวิชาการของตนเองได้	4.00	0.707	มาก
4. ผู้เข้าร่วมได้ฝึกประสบการณ์ผ่านกระบวนการเขียนบทความวิชาการด้านศิลปกรรม	4.40	0.548	มาก
5. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้หลักการหรือกระบวนการคัดสรรบทความวิชาการสู่การเผยแพร่ผลงานด้านศิลปกรรม	4.00	0.707	มาก
6. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้หลักการจัดนิทรรศการศิลปะ	4.00	0.707	มาก
7. ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้เทคนิคหรือวิธีการนำเสนอผลงาน	4.40	0.548	มาก
*N = 5 ภาพรวม	4.40	0.548	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยรวมของผู้เข้าร่วมโครงการในด้านระดับการเรียนรู้ หลักสูตรการเขียนบทความทางวิชาการและการเผยแพร่ผลงานทางด้านศิลปกรรมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) ได้แก่ การเรียนรู้ในด้านหลักการเขียนบทความวิชาการด้านศิลปกรรม การฝึกประสบการณ์ผ่านกระบวนการเขียนบทความวิชาการด้านศิลปกรรม และเรียนรู้เทคนิคหรือวิธีการนำเสนอผลงาน รองลงมา คือ เรียนรู้วิธีการเผยแพร่ผลงานทางด้านศิลปกรรม ($\bar{X} = 4.20$) และมีระดับความคิดเห็นเท่ากัน 3 ข้อ คือ การเรียนรู้ในด้านถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจด้านศิลปกรรมสู่บทความวิชาการของตนเองได้ หลักการหรือกระบวนการคัดสรรบทความวิชาการสู่การเผยแพร่ผลงานด้านศิลปกรรม และหลักการจัดนิทรรศการศิลปะ ($\bar{X} = 4.00$)

ตาราง 13 ระดับการเรียนรู้ของผู้เข้าร่วมโครงการ โดยรวมของทุกหลักสูตรระหว่าง
ปี พ.ศ.2551 - 2556

หลักสูตรฝึกอบรม	\bar{X}	S.D.	ระดับการเรียนรู้	
1. หลักสูตรเทคนิคสีน้ำ (ปี พ.ศ.2551)	4.03	0.453	มาก	
2. หลักสูตรเทคนิควาดเส้นเพื่องานสร้างสรรค์ทางศิลปะสู่การจัดนิทรรศการสัญจรและนำเสนอในระบบ E-Gallery (ปี พ.ศ.2552)	3.76	0.924	มาก	
3. หลักสูตรการสร้างแรงบันดาลใจและทักษะการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมจากประสบการณ์ของศิลปินแห่งชาติ (ปี พ.ศ.2553)	3.97	0.674	มาก	
4. หลักสูตรการจัดการความรู้ทางด้านทัศนศิลป์ระหว่างการศึกษาร่วมพื้นฐานกับระบบอุดมศึกษาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเกิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (ปี พ.ศ.2554)	3.60	1.004	มาก	
5. หลักสูตรทัศนศิลป์สัญจรสองถิ่นทักษิณ - ล้านนา ผสานวัฒนธรรมนำคุณค่าศิลปกรรมสู่การจัดการความรู้ (ปี พ.ศ.2555)	3.86	0.777	มาก	
6. หลักสูตรการเขียนบทความทางวิชาการและการเผยแพร่ผลงานทางด้านศิลปกรรม (ปี พ.ศ.2556)	4.20	0.602	มาก	
*N = 122	ภาพรวมของทุกหลักสูตร	4.02	0.846	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยรวมของผู้เข้าร่วมโครงการมีระดับการเรียนรู้ในทุกหลักสูตรอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน กล่าวคือ หลักสูตรการเขียนบทความทางวิชาการและการเผยแพร่ผลงานทางด้านศิลปกรรม (ปี พ.ศ.2556) เกิดการเรียนรู้มากกว่าหลักสูตรอื่นๆ ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมา คือ หลักสูตรเทคนิคสีน้ำ (ปี พ.ศ.2551) ($\bar{X} = 4.03$) และหลักสูตรการสร้างแรงบันดาลใจและทักษะการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมจากประสบการณ์ของศิลปินแห่งชาติ (ปี พ.ศ.2553) ($\bar{X} = 3.97$)

2.3 ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2556 ของผู้เข้าร่วมโครงการในด้านพฤติกรรม
ผลจากการศึกษา ปรากฏดังตาราง 14

ตาราง 14 ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการด้านพฤติกรรม

การนำความรู้ไปใช้	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
1. ท่านสามารถนำความรู้ เทคนิคและประสบการณ์ ไปปรับใช้ ในการเรียนการสอน	3.68	0.902	มาก	
2. ท่านเกิดแรงบันดาลใจ และสามารถนำเทคนิคต่าง ๆ มา สร้างสรรค์ผลงาน	3.66	1.080	มาก	
3. ท่านมีส่วนร่วมในการนำความรู้มาใช้ในการจัดนิทรรศการ ผลงานศิลปะของหน่วยงานหรือองค์กรของท่าน	3.73	1.029	มาก	
4. ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการผลิตผลงาน สร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่ง ก่อให้เกิดรายได้	3.48	1.070	ปานกลาง	
5. ท่านมีการพัฒนาฝีมือหรือทักษะทางด้านศิลปะ	3.71	1.000	มาก	
*N = 122	ภาพรวม	3.65	0.875	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เมื่อพิจารณาใน
ภาพรวมของผู้เข้าร่วมโครงการด้านพฤติกรรม พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งมี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก คือ สามารถนำความรู้
ไปใช้ในการจัดนิทรรศการผลงานศิลปะของหน่วยงานหรือองค์กร เป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.73$)
รองลงมาคือ การพัฒนาฝีมือหรือทักษะทางด้านศิลปะของตนเอง ($\bar{X} = 3.71$) และสามารถนำ
ความรู้ เทคนิคและประสบการณ์ ไปปรับใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.68$) ส่วนค่าเฉลี่ยที่น้อย
ที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ การนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการผลิตผลงานสร้างสรรค์ที่
นำไปสู่ การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ ($\bar{X} = 3.48$)

2.4 ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2556 ของผู้เข้าร่วมโครงการในด้านผลลัพธ์ที่
เกิดต่อตนเองหรือองค์กร ผลจากการศึกษา ปรากฏดังตาราง 15

ตาราง 15 ระดับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการด้านผลลัพธ์

ระดับผลลัพธ์ที่เกิดต่อตนเองหรือองค์กร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
1. หลังจากผ่านการเข้าร่วมโครงการ ท่านสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะส่งเข้าประกวดได้	3.02	1.317	ปานกลาง	
2. ท่านได้รับรางวัลจากการประกวดผลงานสร้างสรรค์ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมาจากการเข้าร่วมอบรมโครงการนี้	2.75	1.486	ปานกลาง	
3. ท่านสามารถนำเทคนิคต่างๆ ไปใช้กับการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง	3.34	1.328	ปานกลาง	
4. ท่านมีโอกาสได้เรียนรู้ประสบการณ์จากศิลปินแห่งชาติโดยตรง	3.48	1.281	ปานกลาง	
*N = 122	ภาพรวม	3.15	1.353	ปานกลาง

จากตาราง 15 ประสิทธิภาพของโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เมื่อพิจารณาในภาพรวมของผู้เข้าร่วมโครงการด้านผลลัพธ์ที่เกิดต่อตนเองหรือองค์กร พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยมีโอกาสได้เรียนรู้ประสบการณ์จากศิลปินแห่งชาติโดยตรง เป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมาคือ สามารถนำเทคนิคต่างๆ ไปใช้กับการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.34$) และหลังจากผ่านการเข้าร่วมโครงการผู้เข้าร่วมสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะส่งเข้าประกวดได้ ($\bar{X} = 3.02$) ส่วนค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด คือ ได้รับรางวัลจากการประกวดผลงานสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 2.75$) ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมาจากการเข้าร่วมอบรมโครงการนี้

ตอนที่ 3 ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2556 จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ด้านปฏิบัติการ ด้านการเรียนรู้ ด้านพฤติกรรมและด้านผลลัพธ์ และทดสอบความสัมพันธ์ด้วย สถิติไคสแควร์ (Chi-square test)

3.1 ด้านปฏิบัติการ

ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2556 จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ตามด้านปฏิบัติการ และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square test) สรุปได้ดังตาราง 16 - 20 ดังนี้

ตาราง 16 ร้อยละและจำนวนของความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ แก่สังคมด้านปฏิบัติการกับตัวแปรเพศของผู้เข้าร่วม โครงการ

เพศ	ด้านปฏิบัติการ										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		ร้อยละ	N
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N		
ชาย	7.8	(5)	0	(0)	31.3	(20)	57.8	(37)	3.1	(2)	100.0	(64)
หญิง	15.5	(9)	8.6	(5)	29.3	(17)	32.8	(19)	13.8	(8)	100.0	(58)
รวม	11.5	(14)	4.1	(5)	30.3	(37)	45.9	(56)	8.2	(10)	100.0	(122)
		$\chi^2 = 1.497$				p-value = 0.221						

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 16 พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการเพศหญิงมีปฏิบัติการระดับมากที่สุดในสัดส่วนสูงกว่าเพศชาย ร้อยละ 13.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 3.1 ในขณะที่เดียวกันด้านปฏิบัติการระดับน้อยที่สุด เพศหญิงก็มีสัดส่วนสูงกว่าเพศชาย ร้อยละ 15.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 7.8 ตามลำดับ และความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านปฏิบัติการ พบว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านปฏิกริยากับตัวแปรอายุของผู้เข้าร่วมโครงการ

อายุ	ด้านปฏิกริยา										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด			
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N
21-27 ปี	29.5	(13)	9.1	(4)	22.7	(10)	38.6	(17)	0	(0)	100.0	(44)
28-30 ปี	2.1	(1)	2.1	(1)	34.0	(16)	40.4	(19)	21.3	(10)	100.0	(47)
31-58 ปี	0	(0)	0	(0)	35.5	(11)	64.5	(20)	0	(0)	100.0	(31)
รวม	11.5	(14)	4.1	(5)	30.3	(37)	45.9	(56)	8.2	(10)	100.0	(122)
$\chi^2 = 17.427$		p-value = 0.000**										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 17 พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการในกลุ่มอายุ 28 - 30 ปี มีปฏิกริยาระดับมากที่สุด ในสัดส่วนสูงกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ ร้อยละ 21.3 โดยที่ไม่พบปฏิกริยาในกลุ่มอายุ 21 - 27 ปี และ 31 - 58 ปี ในขณะที่เดียวกัน ด้านปฏิกริยาระดับน้อยที่สุด กลุ่มอายุ 21 - 27 ปี มีสัดส่วนสูงกว่ากลุ่มอายุ 28 - 30 ปี และ 31 - 58 ปี ร้อยละ 25.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 2.1 แต่ไม่พบ ปฏิกริยาในกลุ่มอายุ 31 - 58 ปี และความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับด้านปฏิกริยา พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 18 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านปฏิกริยากับตัวแปรศาสนาที่นับถือของผู้เข้าร่วมโครงการ

ศาสนา	ด้านปฏิกริยา										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด			
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N
พุทธ	13.0	(9)	2.9	(2)	26.1	(18)	43.5	(30)	14.5	(10)	100.0	(69)
อิสลาม	9.4	(5)	5.7	(3)	35.8	(19)	49.1	(26)	0	(0)	100.0	(53)
รวม	11.5	(14)	4.1	(5)	30.3	(37)	45.9	(56)	8.2	(10)	100.0	(122)
$\chi^2 = 1.940$		p-value = 0.164										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 18 ผู้เข้าร่วมโครงการที่นับถือศาสนาพุทธ มีปฏิภริยาระดับมากที่สุดในส่วนสูงกว่าผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 14.5 โดยที่ไม่พบปฏิภริยาในผู้นับถือศาสนาอิสลาม ในขณะที่เดียวกัน ด้านปฏิภริยาระดับน้อยที่สุด ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ มีสัดส่วนสูงกว่าผู้นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 13.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 9.4 ตามลำดับ และความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับด้านปฏิภริยา พบว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านปฏิภริยากับตัวแปรระดับการศึกษาของผู้เข้าร่วมโครงการ

ระดับการศึกษา	ด้านปฏิภริยา										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด			
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N
ปริญญาตรี - หรือต่ำกว่า	18.2	(14)	6.5	(5)	33.8	(26)	41.6	(32)	0	(0)	100.0	(77)
สูงกว่า - ปริญญาตรี	0	(0)	0	(0)	24.4	(11)	53.3	(24)	22.2	(10)	100.0	(45)
รวม	11.5	(14)	4.1	(5)	30.3	(37)	45.9	(56)	8.2	(10)	100.0	(122)

$\chi^2 = 23.486$ p-value = 0.000**

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 19 ผู้เข้าร่วมโครงการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีปฏิภริยาระดับมากที่สุดในส่วนสูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่า ร้อยละ 22.2 โดยที่ไม่พบปฏิภริยาในผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่า ในขณะที่เดียวกัน ด้านปฏิภริยาระดับน้อยที่สุด ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่า มีสัดส่วนสูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 18.2 โดยที่ไม่พบปฏิภริยาในผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับด้านปฏิภริยา พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 20 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านปฏิกริยากับตัวแปรอาชีพของผู้เข้าร่วมโครงการ

อาชีพ	ด้านปฏิกริยา										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		ร้อยละ	N
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N		
นักเรียน/ นักศึกษา	36.1	(13)	13.9	(5)	16.7	(6)	33.3	(12)	0	(0)	100.0	(36)
ครู/อาจารย์	3.0	(1)	0	(0)	24.2	(8)	72.7	(24)	0	(0)	100.0	(33)
ศิลปินอิสระ	0	(0)	0	(0)	30.4	(7)	30.4	(7)	39.1	(9)	100.0	(23)
ผู้สนใจทั่วไป	0	(0)	0	(0)	53.3	(16)	43.3	(13)	3.3	(1)	100.0	(36)
รวม	11.5	(14)	4.1	(5)	30.3	(37)	45.9	(56)	8.2	(10)	100.0	(122)
$\chi^2 = 28.507$		p-value = 0.000**										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 20 ผู้เข้าร่วมโครงการที่ประกอบอาชีพศิลปินอิสระ มีปฏิกริยาระดับมากที่สุด ในสัดส่วนสูงกว่าผู้สนใจทั่วไป อยู่ที่ร้อยละ 39.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 3.3 ตามลำดับ โดยที่ไม่พบปฏิกริยาในกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาและครูอาจารย์ ในขณะที่เดียวกัน ด้านปฏิกริยาระดับน้อยที่สุด กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา มีสัดส่วนสูงกว่ากลุ่มครู/อาจารย์ ร้อยละ 36.1 โดยที่ไม่พบปฏิกริยาในกลุ่มศิลปินอิสระและผู้สนใจทั่วไป และความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับด้านปฏิกริยา พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.2 ด้านการเรียนรู้

ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2556 จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ระดับการเรียนรู้ และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square test) สรุปได้ดังตาราง 21 - 25 ดังนี้

ตาราง 21 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านการเรียนรู้กับตัวแปรเพศของผู้เข้าร่วมโครงการ

เพศ	ด้านการเรียนรู้										รวม		
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด				
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	
ชาย	0	(0)	1.6	(1)	10.9	(7)	75.0	(48)	12.5	(8)	100.0	(64)	
หญิง	0	(0)	8.6	(5)	20.7	(12)	58.6	(34)	12.1	(7)	100.0	(58)	
รวม	0	(0)	4.9	(6)	15.6	(19)	67.2	(82)	12.3	(15)	100.0	(122)	
		$\chi^2 = 3.234$		p-value = 0.072									

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 21 ผู้เข้าร่วมโครงการเพศชายมีการเรียนรู้ระดับมากที่สุดในสัดส่วนสูงกว่าเพศหญิง ร้อยละ 12.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 12.1 ตามลำดับ และความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านการเรียนรู้ พบว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านการเรียนรู้กับตัวแปรอายุของผู้เข้าร่วมโครงการ

อายุ	ด้านการเรียนรู้										รวม		
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด				
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	
21-27 ปี	0	(0)	13.6	(6)	18.2	(8)	52.3	(23)	15.9	(7)	100.0	(44)	
28-30 ปี	0	(0)	0	(0)	4.3	(2)	83.0	(39)	12.8	(6)	100.0	(47)	
31-58 ปี	0	(0)	0	(0)	29.0	(9)	64.5	(20)	6.5	(2)	100.0	(31)	
รวม	0	(0)	4.9	(6)	15.6	(19)	67.2	(82)	12.3	(15)	100.0	(122)	
		$\chi^2 = 7.284$		p-value = 0.026*									

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 22 พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการกลุ่มอายุระหว่าง 21 - 27 ปี มีการเรียนรู้ในระดับมากที่สุดในส่วนสูงกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 28 - 30 ปี และ 31 - 58 ปี ร้อยละ 15.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 12.8 และร้อยละ 6.5 และความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับด้านการเรียนรู้ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 23 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านการเรียนรู้กับตัวแปรศาสนาที่นับถือของผู้เข้าร่วมโครงการ

ศาสนา	ด้านการเรียนรู้										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด			
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N
พุทธ	0	(0)	7.2	(5)	10.1	(7)	65.2	(45)	17.4	(12)	100.0	(69)
อิสลาม	0	(0)	1.9	(1)	22.6	(12)	69.8	(37)	5.7	(3)	100.0	(53)
รวม	0	(0)	4.9	(6)	15.6	(19)	67.2	(82)	12.3	(15)	100.0	(122)
$\chi^2 = 2.581$		p-value = 0.108										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 23 ผู้เข้าร่วมโครงการที่นับถือศาสนาพุทธมีการเรียนรู้ระดับมากที่สุดในสัดส่วนสูงกว่าศาสนาอิสลาม ร้อยละ 17.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 5.7 ตามลำดับ และความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับด้านการเรียนรู้ พบว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านการเรียนรู้กับตัวแปรระดับการศึกษาของผู้เข้าร่วมโครงการ

ระดับการศึกษา	ด้านการเรียนรู้										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด			
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N
ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า	0	(0)	7.8	(6)	20.8	(16)	57.1	(44)	14.3	(11)	100.0	(77)
สูงกว่าปริญญาตรี	0	(0)	0	(0)	6.7	(3)	84.4	(38)	8.9	(4)	100.0	(45)
รวม	0	(0)	4.9	(6)	15.6	(19)	67.2	(82)	12.3	(15)	100.0	(122)
$\chi^2 = 2.917$		p-value = 0.088										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 24 ผู้เข้าร่วมโครงการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามีการเรียนรู้ในระดับมากที่สุดในสัดส่วนสูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 14.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 8.9 ตามลำดับ และความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับด้านการเรียนรู้ พบว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านการเรียนรู้กับตัวแปรอาชีพของผู้เข้าร่วมโครงการ

อาชีพ	ด้านการเรียนรู้										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		ร้อยละ	N
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N		
นักเรียน/ นักศึกษา	0	(0)	13.9	(5)	16.7	(6)	50.0	(18)	19.4	(7)	100.0	(36)
ครู/อาจารย์	0	(0)	3.0	(1)	21.2	(7)	60.6	(20)	15.2	(5)	100.0	(33)
ศิลปินอิสระ	0	(0)	0	(0)	4.3	(1)	95.7	(22)	0	(0)	100.0	(23)
ผู้สนใจทั่วไป	0	(0)	0	(0)	16.7	(5)	73.3	(22)	10.0	(3)	100.0	(30)
รวม	0	(0)	4.9	(6)	15.6	(19)	67.2	(82)	12.3	(15)	100.0	(122)
$\chi^2 = 0.596$		p-value = 0.897										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 25 ผู้เข้าร่วมโครงการที่เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษามีการเรียนรู้ในระดับมากที่สุดในส่วนที่สูงกว่าครู/อาจารย์และผู้สนใจทั่วไป ร้อยละ 19.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 15.2 และร้อยละ 10.0 ตามลำดับ และความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับด้านการเรียนรู้ พบว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ด้านพฤติกรรม

ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2556 จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล และความพึงพอใจด้านพฤติกรรม สรุปได้ดังตาราง 26 - 30 ดังนี้

ตาราง 26 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านพฤติกรรมกับตัวแปรเพศของผู้เข้าร่วมโครงการ

เพศ	ด้านพฤติกรรม										รวม		
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด				
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	(N)	
ชาย	0	(0)	15.6	(10)	18.8	(12)	48.4	(31)	17.2	(11)	100.0	(64)	
หญิง	1.7	(1)	17.2	(10)	13.8	(8)	58.6	(34)	8.6	(5)	100.0	(58)	
รวม	0.8	(11)	16.4	(20)	16.4	(20)	53.3	(65)	13.1	(16)	100.0	(122)	
		$\chi^2 = 0.383$		p-value = 0.536									

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 26 ผู้เข้าร่วมโครงการเพศชายมีพฤติกรรมในระดับมากที่สุดในส่วนสูงกว่าเพศหญิง ร้อยละ 17.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 8.6 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน เพศหญิงมีพฤติกรรมระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.7 และความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านพฤติกรรม พบว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านพฤติกรรมกับตัวแปรอายุของผู้เข้าร่วมโครงการ

อายุ	ด้านพฤติกรรม										รวม		
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด				
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	
21-27 ปี	2.3	(1)	13.6	(6)	9.1	(4)	56.8	(2)	18.2	(8)	100.0	(44)	
28-30 ปี	0	(0)	4.3	(2)	31.9	(15)	53.2	(25)	10.6	(5)	100.0	(47)	
31-58 ปี	0	(0)	38.7	(12)	3.2	(1)	48.4	(15)	9.7	(3)	100.0	(31)	
รวม	0.8	(11)	16.4	(20)	16.4	(20)	53.3	(65)	13.1	(16)	100.0	(122)	
		$\chi^2 = 3.912$		p-value = 0.141									

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 27 ผู้เข้าร่วมโครงการกลุ่มอายุระหว่าง 21 - 27 ปี มีพฤติกรรมในระดับมากที่สุดในส่วนสูงกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 28 - 30 ปี และ 31 - 58 ปี ร้อยละ 18.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 10.6 และร้อยละ 9.7 ตามลำดับ และความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับด้านพฤติกรรม พบว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านพฤติกรรมกับตัวแปรศาสนาที่นับถือของผู้เข้าร่วมโครงการ

ศาสนา	ด้านพฤติกรรม										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด			
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N
พุทธ	1.4	(1)	18.8	(13)	11.6	(8)	58.0	(40)	10.1	(7)	100.0	(69)
อิสลาม	0	(0)	13.2	(7)	22.6	(12)	47.2	(25)	17.0	(9)	100.0	(53)
รวม	0.8	(11)	16.4	(20)	16.4	(20)	53.3	(65)	13.1	(16)	100.0	(122)
$\chi^2 = 0.201$		p-value = 0.654										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 28 ผู้เข้าร่วมโครงการที่นับถือศาสนาอิสลามมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ในสัดส่วนสูงกว่าศาสนาพุทธ ร้อยละ 17.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 10.1 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.4 และความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับด้านพฤติกรรม พบว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 29 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านพฤติกรรมกับตัวแปรระดับการศึกษาของผู้เข้าร่วมโครงการ

ระดับ การศึกษา	ด้านพฤติกรรม										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด			
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N
ปริญญาตรี หรือต่ำกว่า	1.3	(1)	23.4	(18)	18.2	(14)	48.1	(37)	9.1	(7)	100.0	(77)
สูงกว่า ปริญญาตรี	0	(0)	4.4	(2)	13.3	(6)	62.2	(28)	20.0	(9)	100.0	(45)
รวม	0.8	(11)	16.4	(20)	16.4	(20)	53.3	(65)	13.1	(16)	100.0	(122)
$\chi^2 = 10.056$		p-value = 0.002**										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 29 ผู้เข้าร่วมโครงการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีพฤติกรรมในระดับมากที่สุด ในสัดส่วนสูงกว่าระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า ร้อยละ 20.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 9.1 ในขณะที่เดียวกันผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามีพฤติกรรมในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.3 และความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับด้านพฤติกรรม พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 30 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพโครงการบริการวิชาการแก่สังคมด้านพฤติกรรมกับตัวแปรอาชีพของผู้เข้าร่วมโครงการ

อาชีพ	ด้านพฤติกรรม										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด			
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N
นักเรียน/ นักศึกษา	2.8	(1)	13.9	(5)	11.1	(4)	52.8	(19)	19.4	(7)	100.0	(36)
ครู/อาจารย์	0	(0)	15.2	(5)	3.0	(1)	60.6	(20)	21.2	(7)	100.0	(33)
ศิลปินอิสระ	0	(0)	26.1	(6)	4.3	(1)	69.6	(16)	0	(0)	100.0	(23)
ผู้สนใจทั่วไป	0	(0)	13.3	(4)	46.7	(14)	33.3	(10)	6.7	(2)	100.0	(30)
รวม	0.8	(11)	16.4	(20)	16.4	(20)	53.3	(65)	13.1	(16)	100.0	(122)
$\chi^2 = 9.720$		p-value = 0.021*										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 30 ผู้เข้าร่วมโครงการที่เป็นกลุ่มครู/อาจารย์มีพฤติกรรมในระดับมากที่สุด ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มนักเรียน/นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป ร้อยละ 21.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 19.4 และร้อยละ 6.7 ในขณะเดียวกัน กลุ่มนักเรียน/นักศึกษามีพฤติกรรมในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.8 และความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับด้านพฤติกรรม พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 ด้านผลลัพธ์

ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2556 จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล และความพึงพอใจด้านผลลัพธ์ สรุปได้ดังตาราง 31 - 35 ดังนี้

ตาราง 31 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านผลลัพธ์กับตัวแปรของเพศผู้เข้าร่วมโครงการ

เพศ	ด้านผลลัพธ์										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		ร้อยละ	N
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N		
ชาย	9.4	(6)	21.9	(14)	31.3	(20)	28.1	(18)	9.4	(6)	100.0	(64)
หญิง	12.1	(7)	20.7	(12)	17.2	(10)	29.3	(17)	20.7	(12)	100.0	(58)
รวม	10.7	(13)	21.3	(26)	24.6	(30)	28.7	(35)	14.8	(18)	100.0	(122)
$\chi^2 = 0.960$		p-value = 0.327										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 31 ผู้เข้าร่วมโครงการเพศหญิงมีผลลัพธ์ในระดับมากที่สุดในส่วนสูงกว่าเพศชาย ร้อยละ 20.7 เปรียบเทียบกับร้อยละ 9.4 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน เพศหญิงมีผลลัพธ์ระดับน้อยที่สุดในสัดส่วนที่สูงกว่าเพศชาย ร้อยละ 12.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 9.4 และความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านผลลัพธ์ พบว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 32 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านผลลัพธ์กับตัวแปรอายุของผู้เข้าร่วมโครงการ

อายุ	ด้านผลลัพธ์										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		ร้อยละ	N
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N		
21-27 ปี	2.3	(1)	18.2	(8)	20.5	(9)	38.6	(17)	20.5	(9)	100.0	(44)
28-30 ปี	0	(0)	31.9	(15)	23.4	(11)	25.5	(12)	19.1	(9)	100.0	(47)
31-58 ปี	38.7	(12)	9.7	(3)	32.3	(10)	19.4	(6)	0	(0)	100.0	(31)
รวม	10.7	(13)	21.3	(26)	24.6	(30)	28.7	(35)	14.8	(18)	100.0	(122)
$\chi^2 = 17.845$		p-value = 0.000**										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 32 ผู้เข้าร่วมโครงการกลุ่มอายุระหว่าง 21 - 27 ปี มีผลลัพธ์ในระดับมากที่สุดในส่วนสูงกว่ากลุ่มอายุระหว่าง 28 - 30 ปี ร้อยละ 20.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 19.1 ตามลำดับ ในขณะที่ผลลัพธ์ระดับน้อยที่สุด กลุ่มอายุระหว่าง 31 - 58 ปี มีสัดส่วนสูงกว่ากลุ่มอายุระหว่าง

21 - 27 ปี ร้อยละ 38.7 เปรียบเทียบกับร้อยละ 2.3 และความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับด้านผลลัพธ์ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 33 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านผลลัพธ์กับตัวแปรศาสนาที่นับถือของผู้เข้าร่วมโครงการ

ศาสนา	ด้านผลลัพธ์										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด			
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N
พุทธ	10.1	(7)	34.8	(24)	20.3	(14)	20.3	(14)	14.5	(10)	100.0	(69)
อิสลาม	11.3	(6)	3.8	(2)	30.2	(16)	39.6	(21)	15.1	(8)	100.0	(53)
รวม	10.7	(13)	21.3	(26)	24.6	(30)	28.7	(35)	14.8	(18)	100.0	(122)
$\chi^2 = 5.513$		p-value = 0.019*										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 33 พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการที่นับถือศาสนาอิสลามมีผลลัพธ์อยู่ระดับมากที่สุดในส่วนสูงกว่าศาสนาพุทธ ร้อยละ 15.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 14.5 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามมีผลลัพธ์อยู่ในระดับน้อยที่สุดในสัดส่วนที่สูงกว่าศาสนาพุทธ ร้อยละ 11.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 10.1 และความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับด้านผลลัพธ์ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 34 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านผลลัพธ์กับตัวแปรระดับการศึกษาของผู้เข้าร่วมโครงการ

ระดับการศึกษา	ด้านผลลัพธ์										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด			
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N
ปริญญาตรี หรือต่ำกว่า	16.9	(13)	23.4	(18)	15.6	(12)	29.9	(23)	14.3	(11)	100.0	(77)
สูงกว่า ปริญญาตรี	0	(0)	17.8	(8)	40.0	(18)	26.7	(12)	15.6	(7)	100.0	(45)
รวม	10.7	(13)	21.3	(26)	24.6	(30)	28.7	(35)	14.8	(18)	100.0	(122)
$\chi^2 = 2.071$		p-value = 0.150										

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 34 ผู้เข้าร่วมโครงการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีผลลัพธ์ระดับมากที่สุดในส่วนสูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่า ร้อยละ 15.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 14.3 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่า มีผลลัพธ์ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.9 และความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับด้านผลลัพธ์ พบว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 35 ร้อยละและจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคมด้านผลลัพธ์กับตัวแปรอาชีพของผู้เข้าร่วมโครงการ

อาชีพ	ด้านพฤติกรรม										รวม	
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		ร้อยละ	N
	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N		
นักเรียน/ นักศึกษา	2.8	(1)	19.4	(7)	13.9	(5)	33.3	(12)	30.6	(11)	100.0	(36)
ครู/อาจารย์	6.1	(2)	18.2	(6)	45.5	(15)	27.3	(9)	21.7	(5)	100.0	(33)
ศิลปินอิสระ	26.1	(6)	13.0	(3)	0	(0)	39.1	(9)	21.7	(5)	100.0	(23)
ผู้สนใจทั่วไป	13.3	(4)	33.3	(10)	33.3	(10)	16.7	(5)	3.3	(1)	100.0	(30)
รวม	10.7	(13)	21.3	(26)	24.6	(30)	28.7	(35)	14.8	(18)	100.0	(122)

$\chi^2 = 13.480$ p-value = 0.004*

* p-value < 0.05 ** p-value < 0.01

จากตาราง 35 ผู้เข้าร่วมโครงการที่เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษามีผลลัพธ์ระดับมากที่สุด (ร้อยละ 30.6) ในสัดส่วนที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับครู/อาจารย์และศิลปินอิสระ (ร้อยละ 21.7) และผู้สนใจทั่วไป (ร้อยละ 3.3) ในขณะที่เดียวกันศิลปินอิสระมีผลลัพธ์ระดับน้อยที่สุดในสัดส่วนที่สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้สนใจทั่วไป (ร้อยละ 13.3) ครู/อาจารย์ (ร้อยละ 6.1) และนักเรียนนักศึกษา (ร้อยละ 2.8) ตามลำดับ และความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับด้านผลลัพธ์ พบว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 36 ประสิทธิภาพของผู้เข้าร่วมโครงการหลังจากผ่านการอบรม

การผลิตผลงานสร้างสรรค์ ตามเงื่อนไข	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
มีการผลิตผลงานสร้างสรรค์			
มี	71	58.20	เฉลี่ยเดือนละ 1 ชิ้น/คน
ไม่มี	51	41.80	
ได้รับการคัดเลือกเข้าประกวดผลงานสร้างสรรค์ระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ			
เคย	72	59.02	
ไม่เคย	50	40.98	
ได้รับรางวัลในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ			
เคย	32	26.23	
ไม่เคย	90	73.77	
จัดนิทรรศการศิลปกรรมที่โรงเรียน/มหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่ตนเองสังกัด			
เคย	89	72.95	
ไม่เคย	33	27.05	
มีงานวิจัย/งานสร้างสรรค์เพื่อนำไปขอตำแหน่งทางวิชาการ			
มี	47	38.52	
ไม่มี	75	61.48	
มีนักเรียน/นักศึกษาได้ศึกษาต่อในสาขาวิชาด้านศิลปกรรม			
มี	47	38.52	
ไม่มี	75	61.48	

จากตาราง 36 ประสิทธิภาพของผู้เข้าร่วมโครงการหลังจากผ่านการฝึกอบรม พบว่า มีผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ร้อยละ 58.20 ผลิตผลงานสร้างสรรค์ โดยเฉลี่ย เดือนละ 1 ชิ้น/คน โดยได้รับการคัดเลือกเข้าประกวดในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ อยู่ที่ร้อยละ 59.02 และได้รับรางวัล ร้อยละ 26.23 นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ยังคงจัดนิทรรศการศิลปกรรมที่โรงเรียน/มหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่ตนเองสังกัด อยู่ที่ร้อยละ 72.95 ในขณะที่วงในกลุ่มอาชีพครู/อาจารย์ มีงานวิจัย/งานสร้างสรรค์เพื่อนำไปขอตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ 38.52 และมีนักเรียน/นักศึกษาในสถาบันได้ศึกษาต่อในสาขาวิชาด้านศิลปกรรม อยู่ที่ร้อยละ 38.52

ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคตามรายหลักสูตร

ตาราง 37 ปัญหา อุปสรรค ตามรายหลักสูตร

หลักสูตร	ด้านปฏิบัติการ	ด้านการเรียนรู้	ด้านพฤติกรรม	ด้านผลลัพธ์
ปี พ.ศ.2551	สถานที่จัดเหมาะสม แต่ต้องการให้จัด นอกสถานที่บ้าง	1. สำหรับคนที่ไม่มี ประสบการณ์ หลักการหรือวิธีการใช้ สีน้าค่อนข้างยาก ต้อง หมั่นฝึกฝนบ่อยๆ 2. การวาดสีน้ำยากกว่า การจัดนิทรรศการ		ยังไม่สามารถที่จะ นำไปสู่การผลิตผล งานสู่การเข้าร่วม ประกวดหรือได้รับ รางวัลในระดับ ต่าง ๆ
ปี พ.ศ.2552	การประชาสัมพันธ์ ยังน้อยเกินไป เพราะ มีคนนอกพื้นที่สนใจ เข้าร่วมแต่ไม่ทราบ ข่าวสาร/ข้อมูล	1. ความรู้ ความสามารถ ของแต่ละคนไม่ เหมือนกัน ทำให้คนที่ ไม่เคยวาดเส้นหรือไม่ เคยมีความรู้เฉพาะทาง โดยตรง อาจรับรู้หรือ เข้าใจในหลักสูตรได้ช้า กว่า 2. คนที่ไม่เคยเรียนด้าน วาดเส้น จะไม่ค่อย เข้าใจวิธีการวาดเส้นที่ ถูกวิธีและรู้สึกว่าการ วาดเส้น เพื่อนไม่ทัน 3. เข้าใจหลักการวาด เส้น แต่ไม่ค่อยมั่นใจว่า จะเริ่มต้นวาดอย่างไร	ความรู้ที่ได้รับ สามารถนำไป พัฒนาหรือ ประยุกต์ใช้ได้แต่ อาจยังไม่เต็มที่นัก เนื่องจากระยะเวลา และความเข้มข้น ของเนื้อหาจำกัด	ได้เรียนรู้ ประสบการณ์และนำ ความรู้ไปใช้ได้ ใน ระดับหนึ่ง แต่อาจยัง ไม่สามารถเข้าร่วม ประกวดหรือได้รับ รางวัลในระดับต่าง ๆ

ตาราง 37 ปัญหา อุปสรรค ตามรายหลักสูตร (ต่อ)

หลักสูตร	ด้านปฏิกริยา	ด้านการเรียนรู้	ด้านพฤติกรรม	ด้านผลลัพธ์
ปี พ.ศ.2553	ประทับใจ ชื่นชอบ วิทยากรมาก แต่ ระยะเวลาในการ เรียนรู้ ผิดฝนกับ ศิลปินแห่งชาตินี้มี น้อย ควรจัดสรร เวลาให้ผู้เข้าร่วม ได้มี โอกาสปรึกษา เรียนรู้ กับท่านวิทยากร	สามารถสร้างสรรค์ ผลงานได้แต่ยังไม่ถึง ระดับมืออาชีพที่จะ ไปนำเสนอหรือไป จำหน่าย	ความรู้ที่ได้รับ สามารถนำไป พัฒนาหรือ ประยุกต์ใช้ได้แต่ อาจยังไม่เต็มที่นัก เนื่องจากระยะเวลา และความเข้มข้น ของเนื้อหาจำกัด	-
ปี พ.ศ.2554	-	ไม่ค่อยมั่นใจด้านการ นำเสนอผลงาน แนวคิดของผลงาน	หลังจากอบรมแล้ว ก็นำเทคนิคต่าง ๆ ไปใช้ แต่ไม่มี โอกาสหรือช่องทาง ในการนำเสนอ ผลงานในเวทีต่างๆ	-
ปี พ.ศ.2555	ประทับใจกับสถานที่ ต่าง ๆ ที่ได้ไปเยี่ยม ชม แต่เวลาจำกัด อยู่แต่ละที่ได้ไม่นาน	ได้เรียนรู้วัฒนธรรมต่าง ถิ่น แต่ยังไม่ลึกซึ้ง เพราะเวลาน้อยทำให้ได้ ข้อมูลมาไม่มาก	ความรู้ที่ได้รับ สามารถนำไป พัฒนาหรือ ประยุกต์ใช้ได้แต่ อาจยังไม่เต็มที่นัก เนื่องจากระยะเวลา และความเข้มข้น ของเนื้อหาจำกัด	ได้ผลิตผลงาน สร้างสรรค์เพิ่มขึ้น แต่ขาดช่องทางการ นำเสนอหรือจัด นิทรรศการและการ ส่งผลงานเข้าร่วม ประกวด
ปี พ.ศ.2556	1. มีคนเข้าร่วมน้อย 2. ช่วงเวลาที่จัด โครงการทับซ้อนกับ กิจกรรมอื่นๆ ทำให้ผู้ ที่สนใจไม่สามารถ เข้าร่วมได้	เข้าใจกระบวนการ เขียนบทความวิชาการ แต่ต้องพยายามศึกษา หาข้อมูลในการเขียน บทความให้มี ประสิทธิภาพ	ได้แรงบันดาลใจใน การเขียนบทความ วิชาการ แต่ยังไม่ พร้อมในปัจจัยด้าน เวลาของตนเอง	-

จากตาราง 37 พบว่า ปัญหา อุปสรรค ส่วนใหญ่ผู้เข้าร่วมโครงการได้เสนอแนะในเรื่องของระยะเวลาในจัดโครงการที่ทับซ้อนกับกิจกรรมของผู้ที่สนใจเข้าร่วม จึงไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ และเสนอแนะในเรื่องการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย รวมถึงการส่งเสริมช่องทางการประกวดผลงานสร้างสรรค์ไปสู่วิวที่ต่าง ๆ และพัฒนาหลักสูตรการสอนที่เข้มข้นมากขึ้น

ตอนที่ 5 ผลจากการสนทนากลุ่มย่อย

หลังจากเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจึงพิจารณาคัดสรรค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในแต่ละด้านของผู้เข้าร่วมโครงการที่มีต่อโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2551 - 2556 แล้วนำผลการวิจัยดังกล่าวไปสร้างแนวคำถามปลายเปิดเชิงซักถามเหตุผล และค้นหาคำตอบ เพื่อนำมาอ้างอิงและสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณอีกครั้งหนึ่ง ผลการสนทนากลุ่ม ปรากฏผลดังนี้

5.1 ด้านปฏิบัติการ

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ความพึงพอใจด้านปฏิบัติการของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2551 - 2556 ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อวิทยากร อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ สถานที่ที่เหมาะสมกับการจัดอบรม และสื่อที่ใช้ในกระบวนการจัดอบรม อยู่ในระดับปานกลาง

จากความคิดเห็นดังกล่าว ผู้ร่วมสนทนากลุ่มย่อยส่วนใหญ่เห็นว่า ประทับใจในความรู้ความสามารถของวิทยากรมาก แต่ควรพัฒนาในด้านการประชาสัมพันธ์โครงการและช่วงเวลาในการจัดโครงการ ดังกล่าวต่อไปนี้

นักเรียน/นักศึกษา คนที่ 1 และคนที่ 3 (วันที่ 18 พฤศจิกายน 2556) มีความเห็นว่า “...ประทับใจในตัววิทยากรมากๆ เพราะเป็นระดับศิลปินแห่งชาติ มีความรู้ความสามารถมาก และท่านได้ให้แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะเป็นศิลปินให้ได้ ท่านเป็น idol ของพวกผม...” ซึ่งสอดคล้องกับ นักเรียน/นักศึกษา คนที่ 2 และ คนที่ 4 (วันที่ 18 พฤศจิกายน 2556) ที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับวิทยากรว่า “...ท่านวิทยากรมีความสามารถ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ ท่านเป็นแรงบันดาลใจให้หนูเกิดความมุ่งมั่นที่จะตั้งใจเรียนและพยายามฝึกฝนสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นที่ยอมรับให้ได้...” ในขณะที่นักเรียน/นักศึกษา คนที่ 5 (วันที่ 18 พฤศจิกายน 2556) ได้เสนอแนะถึงวิทยากรที่จะจัดโครงการในครั้งต่อไป ไว้ว่า “...ในการจัดโครงการครั้งต่อไปนั้น ต้องขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่จัดอบรมว่าเป็นเนื้อหาด้านใด

จากนั้นจึงจะจัดหาวิทยากรที่เหมาะสมในการฝึกอบรมดังกล่าว ซึ่งอาจจะเป็นคณาจารย์ภายใน คณะ มหาวิทยาลัยหรือต่างสถาบันเพื่อให้เห็นความคิดที่หลากหลายมากขึ้น...”

สำหรับครู/อาจารย์มีความเห็นด้านปฏิบัติการ ดังนี้ ครู/อาจารย์ คนที่ 1 และคนที่ 2 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) มีความเห็นว่า “...ปัญหาที่ต้องแก้ไขสำหรับคณิศรก็คือ เวลา เพราะส่วนใหญ่จะทับซ้อนกับกิจกรรมหรือโครงการที่โรงเรียนจัดขึ้น ทำให้ไม่ได้เข้าร่วมโครงการในบางหลักสูตร...” และครู/อาจารย์คนที่ 3 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) มีความเห็นด้านเวลาไม่ต่างกัน “มีครูผู้สอนหลายท่านสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ แต่ไม่สามารถเข้าร่วมได้ เนื่องจากในช่วงเวลาเดียวกันที่โรงเรียนมีกิจกรรมที่จำเป็นต้องรับผิดชอบ...” นอกจากนี้ ครู/อาจารย์ คนที่ 4 และ คนที่ 5 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) ได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า “...เอกสาร หรือสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความพร้อม และอุปกรณ์บางชิ้นก็ยังสามารถประยุกต์ใช้งานอื่นๆ ได้ด้วย ผมได้เทคนิคการถ่ายทอดความรู้ เทคนิคการสอนในรูปแบบใหม่ ๆ จากท่านวิทยากรเพื่อจะนำไปปรับใช้กับการเรียนการสอนที่โรงเรียนได้มาก ภาพรวมของโครงการพึงพอใจมาก ผู้จัดโครงการให้บริการผู้เข้าร่วมได้ดี มีการดูแลเอาใจใส่ผู้เข้าร่วมอย่างดี จะเห็นได้จากการดูแลผู้เข้าร่วมที่นับถือศาสนาอิสลาม ในด้านอาหารฮาลาล และการจัดสถานที่สำหรับการละหมาด...” ครู/อาจารย์ 3 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) ยังเสนอแนะเพิ่มเติมอีกว่า “...ถ้าเป็นไปได้อยากให้จัดสถานที่ที่แน่นอนทุกปี และเวลาที่จัดให้เหมือนกันทุกปี เพื่อสะดวกต่อผู้ที่สนใจเข้าร่วมจะได้บริหารจัดการเวลาได้...”

ศิลปินอิสระและผู้สนใจทั่วไป มีความเห็นในด้านการปฏิบัติการ คือ ศิลปินอิสระคนที่ 1 และคนที่ 2 (วันที่ 18 พฤศจิกายน 2556) มีความเห็นว่า “...ที่เข้าร่วมโครงการนี้ เพราะสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับการวาดเส้น การใช้สี และเทคนิคต่าง ๆ นอกจากนี้ ส่วนตัวมีความชื่นชมในตัววิทยากรด้วย เพราะวิทยากรมีความรู้ ความสามารถ มีชื่อเสียงในด้านศิลปะ จึงทำให้เกิดความมั่นใจ เชื่อใจในฝีมือหรือเนื้อหาหลักสูตรที่สอน...” ส่วนผู้สนใจทั่วไปคนที่ 1 และคนที่ 2 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) มีความคิดเห็นว่า “...จากการเข้าร่วมโครงการ 2 ครั้ง ประทับใจในความสามารถของวิทยากร และสถานที่ในการจัดมีความเหมาะสม เพราะการในการอบรมด้านศิลปะนั้น จำเป็นจะต้องใช้สมาธิและสร้างบรรยากาศที่ดีเพื่อให้เกิดไอเดียหรือแนวคิดสร้างสรรค์ที่จะทำผลงานให้ดีที่สุด...” ผู้สนใจทั่วไป คนที่ 3 และคนที่ 4 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) ได้เสนอแนะว่า “...ถ้ามีการจัดโครงการในครั้งต่อไป ควรมีช่องทางประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เพราะจำนวนผู้เข้าร่วมในบางหลักสูตรยังน้อยอยู่ ถ้ามีผู้เข้าร่วมมากกว่านี้อาจได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันเพิ่มขึ้นได้ ควรมีการเชิญชวนผู้ที่สนใจเข้าร่วมโครงการมาสมัคร และอาจจะประยุกต์ใช้ช่องทาง social media ในการประชาสัมพันธ์หรือการสมัครเข้าร่วมโครงการ...” ศิลปินอิสระ คนที่ 3 และ 4 (วันที่ 18 พฤศจิกายน 2556) มีความคิดเห็นว่า “...วัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารหรือสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความพร้อม และมีเทคนิคการถ่ายทอดความรู้ เทคนิคการสอนในรูปแบบใหม่ ๆ จากท่านวิทยากร

เพื่อจะนำไปปรับใช้กับการเรียนการสอนที่โรงเรียนได้มาก ภาพรวมของโครงการพึงพอใจมาก ผู้จัดโครงการให้บริการผู้เข้าร่วมได้ดี เพียงแต่จำนวนผู้เข้าร่วมในบางหลักสูตรยังน้อยอยู่ ถ้ามีผู้เข้าร่วมมากกว่านี้อาจได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันเพิ่มขึ้นได้...”

5.2 ด้านการเรียนรู้

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ความพึงพอใจด้านการเรียนรู้ของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2551 - 2556 พบว่า หลักสูตรการเขียนบทความทางวิชาการและการเผยแพร่ผลงานทางด้านศิลปกรรม (ปี พ.ศ.2556) เกิดการเรียนรู้มากกว่าหลักสูตรอื่นๆ รองลงมา คือ หลักสูตรเทคนิคสีน้ำ และ หลักสูตรการสร้างแรงบันดาลใจและทักษะการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมจากประสบการณ์ของศิลปินแห่งชาติ (ปี พ.ศ.2553)

จากความคิดเห็นดังกล่าว ผู้ร่วมสนทนากลุ่มย่อยส่วนใหญ่เห็นว่า ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปปรับใช้ในการขอตำแหน่งทางวิชาการได้ และมีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน พร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหลักสูตรในครั้งต่อไป ดังกล่าวต่อไปนี้ ครู/อาจารย์คนที่ 1 และคนที่ 2 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) กล่าวว่า “...อยากให้จัดหลักสูตรที่มีความหลากหลาย เช่น สีน้ำ วาดเส้น ประติมากรรม บาดิก ฯลฯ อยู่ในปีเดียวกัน...” ในขณะที่ครู/อาจารย์ 3 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) กล่าวว่า “...เหตุผลที่ได้เข้าร่วมโครงการนี้ คือ ตั้งใจที่จะมาเรียนรู้เนื้อหาใหม่ ๆ เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อจะนำไปปรับใช้เพิ่มเติมในนวัตกรรมที่ตนกำลังทำอยู่ และตอนนี้กำลังขอขึ้นครู ค.ศ 3 อยู่ด้วย...” ส่วนครู/อาจารย์ คนที่ 4 และ 5 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) กล่าวว่า “...ตอนนี้ยังไม่ได้ยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ แต่กำลังทำนวัตกรรมอยู่ ได้เอาความรู้ที่ได้จากโครงการนี้มาคิดนวัตกรรมใหม่ๆ ได้ และนอกจากนี้ทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆ ขึ้นเยอะ ได้ความรู้ที่ไม่ต้องไปอ่านในหนังสือ มีคนถ่ายทอดให้และสามารถเข้าใจได้ง่ายด้วย แบบนี้ต้องนำไปใช้ในงานตัวเองบ้าง...”

ส่วนนักเรียน/นักศึกษา คนที่ 1, คนที่ 2 และ 3 (วันที่ 18 พฤศจิกายน 2556) กล่าวว่า “...เข้าใจเนื้อหาและเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานได้มากขึ้น ได้ประสบการณ์นอกเหนือจากห้องเรียน สามารถนำเทคนิคที่ได้ไปพัฒนาผลงานที่กำลังทำเพื่อจะส่งเข้าร่วมประกวดผลงาน ฟุ่กันทอง ซึ่งเป็นเวทีระดับชาติ...” ส่วนนักเรียน/นักศึกษา คนที่ 4 และ 5 (วันที่ 18 พฤศจิกายน 2556) กล่าวว่า “...หลังจากที่ได้เข้าร่วมอบรมกับศิลปินแห่งชาติโดยตรง ทำให้เกิดแรงบันดาลใจและทักษะการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม และได้ทราบถึงประวัติ ประสบการณ์ดี ๆ จากศิลปินแห่งชาติ ได้เรียนรู้หลักการวางแผน การจัดการความคิดก่อนที่จะลงมือทำเพื่อให้ผลงานออกมาดีที่สุด...”

ศิลปินอิสระและผู้สนใจทั่วไป มีความเห็นในด้านการเรียนรู้ ดังนี้ ศิลปินอิสระ 1 และ 2 (วันที่ 18 พฤศจิกายน 2556) ให้ความเห็นว่า “...ได้เรียนรู้เทคนิคการใช้สีน้ำที่แตกต่างจากที่เคยทำมาก่อน และได้วิธีการจัดลำดับความคิดก่อนลงมือวาด พร้อมทั้งการนำเสนอผลงานและการจัดนิทรรศการ..” ส่วนศิลปินอิสระ 3 และ 4 (วันที่ 18 พฤศจิกายน 2556) ได้กล่าวว่า “...มีโอกาสดำเนินโครงการหลายครั้ง สิ่งที่ได้เรียนรู้ในเนื้อหาแต่ละครั้งก็แตกต่างกันไปตามหลักสูตรที่จัดเข้าไปถึงเทคนิคการนำเสนอผลงาน โดยเฉพาะการจัดนิทรรศการ ทำให้ตนได้แนวคิดใหม่ๆ ว่าการจัดนิทรรศการนั้น ไม่จำเป็นต้องอยู่แต่ในอาคารเท่านั้น แต่เราอาจนำมาประยุกต์จัดนอกสถานที่ได้ และสามารถออกแบบการจัดวางผลงานได้อย่างอิสระ แต่สำหรับการเขียนบทความวิชาการนั้น ส่วนตัวอาจจะไม่ได้นำไปใช้มากนัก แต่ก็ทำให้เรียนรู้เข้าใจถึงกระบวนการเขียนบทความวิชาการได้ และอาจนำไปใช้ได้ในอนาคต...” ส่วนผู้สนใจทั่วไป มีความคิดเห็นว่า “...สิ่งที่ได้เรียนรู้มากๆ คือ วิธีการคิด การออกแบบ และการลงมือปฏิบัติ พร้อมทั้งได้เรียนรู้เข้าใจเทคนิคการจับดินสอ จับพู่กัน หรือกระทั่งการเลือกสรรวัสดุอุปกรณ์ในการทำผลงาน ซึ่งมีความพิถีพิถันในทุกกระบวนการ จึงทำให้ตนเริ่มเข้าใจถึงการผลิตผลงานทางด้านศิลปะว่ากว่าจะได้ผลงานออกมานั้น จำเป็นจะต้องใส่ใจรายละเอียดในทุกกระบวนการ และจำเป็นอย่างยิ่งคือ สมาธิ เป็นสิ่งสำคัญมาก พร้อมทั้งสิ่งแวดล้อม บรรยากาศ ความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงแรงบันดาลใจจากบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญหรือสิ่งอื่น ๆ ของแต่ละบุคคล...”

5.3 ด้านพฤติกรรม

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ความพึงพอใจด้านพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2551 - 2556 พบว่า สามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดนิทรรศการผลงานศิลปะของหน่วยงานหรือองค์กรเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การพัฒนาฝีมือหรือทักษะทางด้านศิลปะของตนเอง และสามารถนำความรู้ เทคนิคและประสบการณ์ ไปปรับใช้ในการเรียนการสอน

จากความคิดเห็นดังกล่าว ผู้ร่วมสนทนากลุ่มย่อยส่วนใหญ่เห็นว่า สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการเรียนการสอนได้ และช่วยพัฒนาทักษะ ประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นแรงผลักดันในการนำผลงานส่งเข้าประกวดในเวทีต่าง ๆ ดังคำกล่าวต่อไปนี้ ครู/อาจารย์ คนที่ 1 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) กล่าวว่า “...สามารถนำเอาความรู้ที่ได้มาสอนความรู้ใหม่ ๆ แก่ลูกศิษย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าลูกศิษย์จะนำความรู้ที่สอนไปใช้ได้...” เช่นเดียวกับครู/อาจารย์ คนที่ 2 และคนที่ 3 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) “...ได้นำความรู้ เทคนิคการจัดนิทรรศการไปใช้ในรายวิชาที่สอน นอกจากนี้หลังจากเข้าร่วมอบรมโครงการนี้หลายครั้ง ได้นำความรู้

ประสบการณ์ที่ได้รับไปสร้างสรรค์ผลงาน และมีโอกาสได้นำผลงานเข้าร่วมประกวดในระดับชาติ หลายโครงการ เช่น โครงการศิลปกรรมแห่งชาติ งานจิตรกรรมบึงหลวง การประกวดศิลปกรรม นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต ของโตชิบา ...” และครู/อาจารย์ คนที่ 4 และคนที่ 5 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) กล่าวว่า “...ตอนนี้ยังไม่ได้ยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ แต่กำลังทำนวัตกรรมและร่างบทความอยู่ ได้เอาความรู้ที่ได้จากโครงการนี้มาเพิ่มเติมได้...”

นักเรียน/นักศึกษา (วันที่ 18 พฤศจิกายน 2556) มีความคิดเห็นว่า “...ความรู้ที่ได้รับสามารถนำมาใช้ได้จริง เพราะที่คณะมีการจัดนิทรรศการศิลปะ ทำให้มีโอกาสนำเทคนิคที่ได้จากโครงการไปใช้ในการจัด และนอกจากนี้ ยังได้เรียนรู้หลักการเขียนผลงานศิลปนิพนธ์สำหรับนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากเพราะนักศึกษาศิลปกรรมทุกคนต้องมีผลงานศิลปนิพนธ์ก่อนจบการศึกษา ...”

ศิลปินอิสระและผู้สนใจทั่วไป มีความคิดเห็นว่า “...หลังจากได้สัมผัสบรรยากาศในการอบรม ทำให้นักถึงเนื้อหาที่เคยเรียนมา และได้ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นเยอะ ช่วยปิดฝุ่นความรู้เดิมได้มาก แต่อยากเสนอแนะเพิ่มเติมในโอกาสต่อไปว่าควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษา ครู/อาจารย์ หรือศิลปินอิสระ ได้ส่งผลงานเข้าร่วมประกวดและเป็นช่องทางในการผลักดันผลงานของคนในพื้นที่ได้เผยแพร่สู่บุคคลภายนอกหรือระดับประเทศได้...”

5.4 ด้านผลลัพธ์

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ความพึงพอใจด้านผลลัพธ์ของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่สังคม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2551 - 2556 พบว่า มีโอกาสได้เรียนรู้ประสบการณ์จากศิลปินแห่งชาติโดยตรง รองลงมาคือ สามารถนำเทคนิคต่างๆ ไปใช้กับการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง และหลังจากผ่านการเข้าร่วมโครงการผู้เข้าร่วมสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะส่งเข้าประกวดได้

จากความคิดเห็นดังกล่าว ผู้ร่วมสนทนากลุ่มย่อยส่วนใหญ่เห็นว่า มีโอกาสได้เรียนรู้ประสบการณ์จากศิลปินแห่งชาติโดยตรง ซึ่งเป็นโอกาสที่หาได้ยากและเป็นแรงผลักดันให้ผลิตผลงานส่งเข้าประกวด อีกทั้งยังสามารถนำไปปรับใช้ในเนื้อหาวิชาได้ ดังคำกล่าวต่อไปนี้ ครู/อาจารย์ คนที่ 1, 2 และ 3 กล่าวว่า (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) “...ได้นำเทคนิคของศิลปินแห่งชาติและทำวิทยากรอื่น ๆ ไปเสริมในเนื้อหาวิชา และตอนนี้ได้ส่งบทความวิชาการไปแล้วแต่ยังไม่ประกาศผล แต่หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการตอบรับ...” ครู/อาจารย์ คนที่ 4 และ 5 (วันที่ 16 พฤศจิกายน 2556) “...หลังจากเข้าร่วมอบรมหลายครั้ง ก็ได้ทยอยผลิตผลงานสร้างสรรค์ของตนเองได้หลายชิ้น เฉลี่ยปีละ 8 - 10 ชิ้น แต่ถ้าเป็นผลงานชิ้นใหญ่ก็ต้องใช้เวลาในการทำงานมาก

อาจจะได้ปีละ 1 ชิ้น เพราะต้องแบ่งเวลากับภาระงานสอนด้วย ทั้งนี้ ได้ส่งเสริมให้นักเรียน/นักศึกษาที่ตนเองสอนอยู่นั้น ให้ทำผลงานสร้างสรรค์ชิ้นมาเป็นบุคคลด้วย เพื่อเป็นการฝึกทักษะให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง และได้เรียนรู้ประสบการณ์ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ยังช่วยผลักดันให้ผู้เรียนส่งผลงานเข้าร่วมประกวดตามเวทีระดับจังหวัดหรือของสถานศึกษาต่าง ๆ ที่จัดขึ้น เพื่อได้เปิดโลกทรรศน์ใหม่ๆ ให้เด็ก ๆ ได้รู้จักแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงสังคมภายนอก และยังเป็นการสร้างเครือข่ายระหว่างสถานศึกษา...”

นักเรียน/นักศึกษา (วันที่ 18 พฤศจิกายน 2556) มีความคิดเห็นว่า “...คือใจที่ได้มีโอกาสเรียนกับศิลปินแห่งชาติ และตอนนี้ได้ส่งผลงานเข้าร่วมประกวดระดับประเทศแล้ว เพราะอาจารย์ผู้สอนมักจะคอยแจ้งข่าวสารและผลักดันให้ทุกคนพยายามส่งผลงานสู่เวทีการประกวดในระดับต่าง ๆ ส่วนหนึ่งก็มาจากแรงบันดาลใจที่อยากจะศิลปินในอนาคต และการที่ได้ส่งผลงานเข้าประกวดนั้น มีเพื่อนบางคนก็ได้รับคัดเลือกและได้รับรางวัลพุทธรูปทองแล้วด้วย ซึ่งการได้รับรางวัลในเวทีระดับชาติเช่นนี้ เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจอย่างยิ่ง เป็นการสร้างชื่อเสียงให้ตนเอง ครอบครัว และมหาวิทยาลัย...” ในขณะที่ ศิลปินอิสระและผู้สนใจทั่วไป กล่าวว่า “...สำหรับศิลปินอิสระสามารถนำความรู้ที่ได้ไปผลิตผลงานใหม่ ๆ ซึ่งก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น สำหรับผู้สนใจทั่วไปที่อาจไม่ได้ทำงานหรือมีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานศิลปะ แต่ได้นำแนวคิดวิธีการมาประยุกต์ใช้กับงานที่ทำ สร้างบรรยากาศในการทำงาน รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ...”

ผลจากการประชุมกลุ่มย่อยสามารถสรุปได้ดังปรากฏในตาราง 38

ตาราง 38 สรุปผลจากการสนทนากลุ่มย่อย

อาชีพ	ด้านปฏิภริยา	ด้านการเรียนรู้	ด้านพฤติกรรม	ด้านผลลัพธ์
นักเรียน/ นักศึกษา	มีความพึงพอใจด้าน เนื้อหาและเทคนิค การสร้างสรรค์ ผลงาน ประทับใจ วิทยาการและศิลปิน แห่งชาติ ทำให้เกิด แรงบันดาลใจและ ทักษะการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะ	เข้าใจเนื้อหาและ เทคนิคการสร้างสรรค์ ผลงาน สามารถนำ เทคนิคที่ได้ไปพัฒนา ผลงานเพื่อส่งเข้า ประกวด พุทธรูปทอง ได้เรียนรู้ประวัติและ ประสบการณ์ตรงที่ดี งามของศิลปินแห่งชาติ ตลอดจนได้เรียนรู้ หลักการวางแผนงาน	สามารถนำความรู้ ไปใช้ได้จริง เช่น การจัดนิทรรศการ ศิลปะ หลักการ เขียนผลงานศิลปะ นิพนธ์สำหรับ นักศึกษา	ได้รับคัดเลือกรางวัล พุทธรูปทอง และ ประกวดในเวที ระดับประเทศ ได้แรงบันดาลใจ ที่ใฝ่ฝันจะเป็นศิลปิน ในอนาคต

ตาราง 38 สรุปผลจากการสนทนากลุ่มย่อย (ต่อ)

อาชีพ	ด้านปฏิกริยา	ด้านการเรียนรู้	ด้านพฤติกรรม	ด้านผลลัพธ์
ครู/อาจารย์	มีความพึงพอใจในเทคนิคการถ่ายทอดความรู้ และการสอนในรูปแบบใหม่ ๆ ของวิทยากร รวมทั้งเอกสาร หรือสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม ตลอดจนการดูแลเอาใจใส่ผู้เข้าร่วมโครงการเป็นอย่างดี และการจัดสถานที่ที่มีความเหมาะสม พร้อมทั้งเสนอแนะเรื่องเวลาในการจัด เพราะจะทับซ้อนกับกิจกรรมหรือโครงการที่โรงเรียนจัดขึ้น ทำให้ไม่ได้เข้าร่วมโครงการในบางหลักสูตร	ได้เรียนรู้เนื้อหาใหม่ ๆ เทคนิคการสร้างสรรคผลงานเพื่อจะนำไปปรับใช้เพิ่มเติมในนวัตกรรม และผลงานทางวิชาการที่จะนำไปขอตำแหน่งทางวิชาการ	สามารถนำความรู้ที่ได้มาปรับใช้ในการจัดเรียนการสอน และเทคนิคการจัดนิทรรศการ ไปใช้ในรายวิชาที่สอน รวมทั้งได้นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปสร้างสรรค์ผลงาน ตลอดจนมีโอกาสนำผลงานเข้าร่วมประกวดในระดับชาติ	ได้นำเทคนิคของศิลปินแห่งชาติและท่านวิทยากรอื่น ๆ ไปเสริมในเนื้อหา รายวิชา การเขียนบทความวิชาการ และผลิตผลงานสร้างสรรค์ของตนเองได้หลายชิ้น ยิ่งกว่านั้นยังช่วยผลักดันให้ผู้เรียนส่งผลงานเข้าร่วมประกวดในเวทีระดับจังหวัดหรืออื่น ๆ
ศิลปินอิสระ	ประทับใจในความสามารถของวิทยากร และสถานที่ในการจัดมีความเหมาะสม มีบรรยากาศที่ดี วัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารหรือสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความพร้อม รวมทั้งยังได้เสนอแนะให้เพิ่มช่องทาง	ได้เรียนรู้ในเนื้อหาที่แตกต่างกันไปตามหลักสูตรที่จัด เข้าใจถึงเทคนิคการนำเสนอผลงาน โดยเฉพาะการจัดนิทรรศการ และวิธีการจัดลำดับความคิดก่อนลงมือปฏิบัติ ตลอดจนสนใจถึงกระบวนการเขียนบทความวิชาการซึ่งนำไปใช้ได้ในอนาคต	เป็นการทบทวนความรู้ และได้รับความรู้ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นด้วย รวมทั้งเสนอแนะเพิ่มเติมในโอกาสต่อไปว่า ควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษา ครู/อาจารย์ หรือศิลปินอิสระ ได้ส่งผลงานเข้าร่วมประกวดอัน	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปผลิตผลงานใหม่ ๆ ซึ่งส่งผลให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และได้นำแนวคิด วิธีการมาประยุกต์ใช้กับงานที่ทำ สร้างบรรยากาศในการทำงาน รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

ตาราง 38 สรุปผลจากการสนทนากลุ่มย่อย (ต่อ)

อาชีพ	ด้านปฏิกริยา	ด้านการเรียนรู้	ด้านพฤติกรรม	ด้านผลลัพธ์
	ประชาสัมพันธที่หลากหลาย และเชิญชวนผู้ที่สนใจเข้าร่วมโครงการมาสมัคร ซึ่งอาจจะประยุกต์ใช้ช่องทาง social media ในการ		เป็นช่องทางในการผลักดันผลงานของคนในพื้นที่ได้ เผยแพร่สู่บุคคลภายนอกหรือในระดับประเทศ ด้วย	
ผู้สนใจทั่วไป	ประชาสัมพันธหรือการสมัครอีกแนวทางหนึ่ง พึงพอใจในด้านวิทยากร วัสดุ อุปกรณ์ และเอกสาร หรือสื่อที่ใช้ตลอดจนสถานที่ในการจัดมีความเหมาะสม แต่ควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ	ได้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาในหลักสูตรที่จัด อีกทั้งเทคนิคการนำเสนอผลงาน โดยเฉพาะการจัดนิทรรศการ	ได้รับความรู้ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น รวมทั้งได้เสนอแนะให้มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสได้ส่งผลงานเข้าร่วมประกวด ด้วย	ได้นำแนวคิด และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานและการจัดนิทรรศการมาประยุกต์ใช้กับงานที่ทำได้ สร้างบรรยากาศ ในการทำงาน รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ